

stærkt svingende indkomster i perioden, idet indkomsten som følge af investeringen stiger stærkt i periodens begyndelse for derefter at gå ned under og til sidst lejre sig på det niveau, der startedes med. Eksemplets kolonne (2) viser de gældende reglers meget ujævne beskatning, der på grund af skattefradragets dårlige udnyttelse i dalende indkomster bliver betydeligt hårdere end de omberegnete skalaers langt jævnere beskatning, der er vist i kolonne (3).

Som supplement til eksemplet kan anføres, at den pågældende skatteyder, såfremt han havde undladt investeringen og bibeholdt sine lavere, men jævne årsindtægter på 24.863 kr., ville have haft 20.000 kr. til disposition efter skattebetalingen,

medens han af eksemplets gennemsnitsindtægt på 30.234 kr. beholder 22.600 kr. til fri disposition, idet indkomstforøgelsen på 5.371 kr. medfører en stigning i de samlede skatter på 2.771 kr. i gennemsnit pr. år. Fremgangen i disponibel indtægt udgør således 2.600 kr. pr. år. Den omberegnete skala medfører ifølge eksemplet en årlig statskattebesparelse på 5.463 kr. ÷ 5.019 kr., eller på 444 kr. Da skalaen imidlertid også for jævne årsindtægter på 24.863 kr. ville medføre en statsskattenedsættelse, nemlig på 130 kr., udgør nettovirkningen af skattefradragets bortfald i det anførte tilfælde 444 kr. ÷ 130 kr., eller 314 kr. pr. år. Skattefradragets bortfald ville altså forøge den ovenfor omtalte disponible andel af indtægtsstigningen fra 2.600 kr. til 2.914 kr. pr. år.